

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2024 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVII Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jerzy Andrzejewski

Protokolant: Sara Barełkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Marii Jagielskiej – Kranz
po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2024 roku,
sprawy **Tomasza Wicijowskiego**,
oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 63 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora
od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej, z dnia 20 czerwca 2023 roku,
wydanego w sprawie prowadzonej pod sygn. akt: II K 17/23

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Jerzy Andrzejewski

UZASADNIENIE

Formularz UK 2

Sygnatura
akt

XVII Ka 1381/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:

1

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji****Wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 20 czerwca 2023 roku
wydany w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 17/23****1.2. Podmiot wnoszący apelację** oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego oskarżyciel posiłkowy oskarżyciel prywatny obrońca oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego inny**1.3. Granice zaskarżenia****1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

☐ na korzyść ☒ na niekorzyść	☒ w całości	
	☐ w części	☐ co do winy
		☐ co do kary
		☐ co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty*Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji*

☐	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
☐	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
☒	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
☒	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
☐	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka
☐	art. 439 k.p.k.
☐	brak zarzutów

1.4. Wnioski

☐	uchylenie	☒	zmiana
--------------------------	-----------	-------------------------------------	--------

2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	----	----

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
-----	-----------	--	-------	-------------

2.1.2.1.	-----	----	----	-----
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
<i>Lp. faktu z pkt 2.1.1</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwiężle o powodach uznania dowodu</i>		
----	-----	-----		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
<i>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu</i>		
----	-----	-----		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW				
<i>Lp.</i>	<i>Zarzut</i>			
3.1.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a będących rezultatem obrazu przepisów postępowania w szczególności art. 2 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. „polegające na uprawieniu czterech krzewów konopi innych niż włókniste nie wyczerpało znamion przestępstwa z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z uwagi na to, iż stopień społecznej szkodliwości czynu był niższy niż znikomy”, co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku umarzającego postępowanie wobec oskarżonego Tomasza Wicijowskiego.</p>		☐ zasadny ☐ częściowo zasadny ☒ niezasadny	
<i>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</i>				

Apelacja prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wnikliwy i wszechstronny. Przeprowadzono wszelkie niezbędne czynności dowodowe, które były konieczne dla prawidłowego rozstrzygnięcia, natomiast ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się w granicach sędziowskiej swobody i należyście uwzględniała zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod ochroną dyspozycji art. 7 k.p.k., spotykając się w związku z tym z akceptacją Sądu Okręgowego. Sąd Rejonowy przeprowadził szczegółową analizę zgromadzonych dowodów, wskazał też na przesłanki dokonanej oceny dowodów. Tok rozumowania Sądu Rejonowego przedstawiony w pisemnych motywach wyroku jest czytelny i poprawny logicznie, nie zawiera sprzeczności i dwuznaczności, a wywiedzione wnioski oparte zostały w całości na wynikających z materiału dowodowego przesłankach.

Okoliczności popełnienia zarzuczonego Tomaszowi Wiejowskiemu czynu, do którego się on w pełni przyznał, nie budzą najmniejszych wątpliwości.

Bezsporne jest również to, że posiadane krzewy konopi innych niż włókniste i ich uprawa odbywała się na własne potrzeby oskarżonego, który korzystał w tym czasie z marihuany w celach leczniczych, w tym posiadał legalny dostęp do marihuany leczniczej.

Z powodu dolegliwości bólowych oskarżony zakwalifikowany został do leczenia marihuaną medyczną i w konsekwencji kupował marihuanę medyczną w aptecce, zaś zasadzenie nasion konopi innych niż włókniste w domu spowodowane było sytuacją ekonomiczną oskarżonego.

Bez wątpienia jednak oskarżony w ten sposób naruszył zakaz uprawiania konopi. Sąd Rejonowy rozstrzygając niniejszą sprawę wziął jednak także pod uwagę postawę oskarżonego, który nie był dotychczas karany sądownie, a także nie był notowany w związku z przestępstwami narkotykowymi.

W odpowiedzi na apelację prokuratora, obrońca oskarżonego podkreślił, że uprawa konopi oskarżonego związana była z drogimi kosztami leczenia medyczną marihuaną. Podał, że oskarżony nie uczestniczył w nielegalnym obrocie narkotykami, zaś mała ilość uprawy krzewów związana była z przewlekłą chorobą oskarżonego, który leczył się za pomocą legalnej marihuany. Wskazał też, że za znikomą szkodliwością społeczną czynu przemawia również życiowa sytuacja oskarżonego, fakt, iż jest osobą niekaraną, prowadzącą ustabilizowany tryb życia i wychowującą dwójkę dzieci.

W realiach niniejszej sprawy jedyną kwestią sporną między stronami postępowania była ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Wobec wniesienia apelacji to Sąd Okręgowy zobowiązany jest do rozstrzygnięcia kwestii determinującej możliwość wydania wyroku umarzającego postępowanie tj. zweryfikowania czy dokonana przez Sąd I instancji ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu była prawidłowa,

Celowe wydaje się zaliczenie w niniejszej sprawie - na gruncie art. 115 § 2 kk - do elementów przedmiotowych społecznej szkodliwości czynu czasu, miejsca i sytuacji zachowania się sprawcy oraz szczególnego stanu sprawcy.

Jest oczywiste, że ustalenie braku społecznej szkodliwości (podobnie jak ustalenie jej w stopniu znikomym) dotyczy zawsze czynu, który wyczerpuje ustawowe znamiona dyspozycji normy sankcjonowanej. Ustalenie takie możliwe jest jedynie w rezultacie stwierdzenia takich cech konkretnego czynu, które ujawniają tak dalece odbiegające od założonego przez ustawodawcę wzorca czynu zabronionego, że nie pozwalają przyjąć, iż czyn ten jest społecznie szkodliwy, a więc karygodny. Wymaga w tym miejscu podkreślenia faktu, iż przedmiotem oceny stosującego prawo może być jedynie konkretny czyn, a więc przykładowo konkretna kradzież - a nie typ zachowania, a więc kradzież w ogóle. (postanowienie SN 2003.12.17 KK 222/03 LEX nr 83772).

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Tomasza Wiejowskiego Sąd Rejonowy wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, wskazując, iż oskarżony nie naruszył zdrowia indywidualnego, ani też zdrowia publicznego, bowiem uprawiane rośliny hodował chcąc je wykorzystać na własny użytek - dla celów leczniczych.

Sąd I instancji rozważył także sposób i okoliczności popełnienia czynu, podając iż oskarżony posiada legalny dostęp do marihuany, lecz jej koszt - przy stałym zażywaniu w celach leczniczych - stanowi niewątpliwie spory wydatek (rzędu 2 tys. złotych miesięcznie, przy zarobkach oskarżonego oscylujących w granicach 3,5 tys. miesięcznie), a przy tym wyhodował on jedynie 4 sztuki krzewów konopi innych niż włókniste, które zamierzał wykorzystać na własny użytek z uwagi na dolegliwości bólowe kręgosłupa.

Sąd Rejonowy rozważył także wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, motywację oraz rodzaj naruszonych reguł ostrożności podnosząc, że uprawianie ziela konopi stanowi przestępstwo, jednak oskarżony nie działał z niskich pobudek takich jak uzyskanie w sposób nielegalny dochodu ze sprzedaży marihuany, czy zażywanie jej jako rekreacyjnej używki oraz przeanalizował postać zamiaru wskazując, że marihuanę oskarżony wykorzystywałby tylko przez siebie - z powodu choroby, na którą cierpi i towarzyszący jej ból.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, że wina oskarżonego i okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a czyn, którego dopuścił się oskarżony nie cechuje się społeczną szkodliwością w stopniu większym niż znikomy.

Wskazać należy, iż przedmiotem ochrony w przypadku przepisu art. 63 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie jednostki oraz zdrowie publiczne, podobnie jak na gruncie innych typów przestępstw określonych w tej ustawie.

Czynność sprawcza polega na uprawianiu wbrew przepisom ustawy maku, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopi, z wyjątkiem konopi włóknistych, lub krzew koki. Jest oczywiste, że oskarżony uprawiał niewielką ilość krzewów konopi innych niż włókniste tj. 4 sztuki, zaś ich rozrost w momencie ujawnienia znajdował się w różnych fazach - co przemawia jednocześnie za stwierdzeniem, że oskarżony nie zamierzał wyprodukować narkotyku jednorazowo (np. celem dalszej sprzedaży), lecz zamierzał pozyskać go stopniowo, przy czym, jak wynika z treści uzyskanej w toku postępowania opinii, rośliny posiadały różne stężenia THC.

Zgromadzony i ujawniony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż nie doszło do zagrożenia zdrowia społeczeństwa, bowiem oskarżony uprawiał 4 sztuki krzaków konopi, chcąc wykorzystać marihuanę wyłącznie na własne potrzeby.

Nie doszło także do narażenia zdrowia jednostki/zdrowia indywidualnego tj. osoby oskarżonego, gdyż jak ustalono, Tomasz Wicijowski mimo, iż uprawę realizował na własny użytek, robił to do złagodzenia bólu wynikającego z własnej choroby. Jednocześnie oskarżony nie zdołał zebrać suszu, a zatem nie wykorzystał uprawianych krzaków.

Z uzyskanej w sprawie opinii biegłych (k. 45-49) wynika z kolei, że w ekstraktach przygotowanych z suszu roślin (czterech próbek) stwierdzono zawartość THC w wartości 2,9% do 10,4%, natomiast analiza wystawianych oskarżonemu recept prowadzi do wniosku, iż mógł on zakupywać marihuanę lecznicą w zawartości THC okresowo do 22% (k. 106,108, 111), a w dłuższym okresie czasu do 20% (k. 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 107, 109, 110). Powyższe prowadzi zatem do wniosku, iż gdyby nawet oskarżony wykorzystał uprawiane konopie, nie uzyskałby stężenia zagrażającego jego zdrowiu, bowiem w ślad za wnioskami opinii, uprawiane rośliny osiągnęły mniejsze stężenie THC, niż oskarżonemu medycznie dozwolono.

Powyższe okoliczności przemawiają - zdaniem Sądu Okręgowego - za przyjęciem, w ślad za stanowiskiem Sądu Rejonowego, że zarzucony oskarżonemu czyn cechuje znikomy stopień społecznej szkodliwości.

W tym miejscu należy jednak jednoznacznie podkreślić, że **nie nie uprawnia oskarżonego do samodzielnego wytwarzania leku poprzez uprawę konopi innych niż włókniste**. Rację ma w tym zakresie prokurator, iż osoba uprawniona do zakupu z legalnego źródła takiej substancji nie może jej samodzielnie wytwarzać.

Nasilenie wymienionych w art. 115 § 1 k.k. kwantyfikatorów stopnia społecznej szkodliwości czynu – w analizowanej sprawie - stanowi zasadniczą przyczynę skutkującą koniecznością umorzenia postępowania wobec oskarżonego. W tych okolicznościach podkreślić jednak należy, że uprawa ziela konopi przez oskarżonego w zarzucanym okresie ustalona została jako zdarzenie incydentalne, wynikające przeto z poszukiwania przez oskarżonego tańszego sposobu uśmierzenia bólu „*Na tamtą chwilę te leki były strasznie drogie i zrobiłem to tylko dlatego*”, „*Była to forma próby bo nigdy czegoś takiego nie robiłem, a szukałem jakiegoś rozwiązania*” (k. 202), a formalne uprawnienie do posiadania leku nigdy nie może przesądzać o dopuszczalności i legalności samodzielnej uprawy marihuany.

Nadto wobec wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego możliwe było zaakceptowanie zaskarżonego rozstrzygnięcia, także z tego względu, że Tomasz Wicijowski wyjaśniał, że na uprawę zdecydował się dopiero w 2022 roku, ponieważ „*Był problem z pieniędzmi żeby zakupić normalny lek*” (k. 202).

Wbrew zarzutom skarżącego, w niniejszej sprawie nie przesądzono, że - z racji medycznych wskazań oskarżonego do posiadania marihuany o stężeniu na poziomie 18-22% - wyłączona została bezprawność zarzucanego mu czynu. Przy czym, poza wyżej wymienionymi okolicznościami wziąć także należało pod uwagę, że oskarżony nie przygotował się szczególnie do uprawy roślin objętych zarzutem albowiem nie zapewniał specjalnych warunków do ich szczególnego wzrostu (ocieplane pomieszczenia, lampy doświetlające, wentylatory itp.), ani nie stosował innych ulepszeń w celu uzyskania możliwie najwyższego stężenia THC. Uprawianie roślin ograniczał on wyłącznie do podlewania, nie stosował specjalnych narzędzi do ich uprawy, nie używał pestycydów – co potwierdza tezę oskarżonego, iż uzyskać chciał wyłącznie właściwości takie jakie przewiduje marihuana medyczna. Kluczowe znaczenie miał zatem cel podjętej czynności, pozostający w ścisłym związku z realizacją celu medycznego.

W kwestii społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu również w polu widzenia Sądu Rejonowego i Sądu Odwoławczego pozostawał fakt, że oskarżony nie był karany za popełnienie przestępstw przeciwko ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, ani nie był w zainteresowaniu zespołu ds. walki z przestępczością narkotykową i nie przewijał się w materiałach jako osoba mająca związek z przestępstwami przeciwko ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. (k. 61).

<p>Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy podziela stanowisko, że czyn popełniony przez Tomasza Wicijowskiego z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii charakteryzował się znikomym stopniem społecznej szkodliwości i z tego powodu - na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. - słuszne było umorzenie postępowania.</p> <p>Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Rejonowy właściwie ustalił, że zarzucany oskarżonemu czyn wyczerpuje znamiona czynu zabronionego, a także, iż jego społeczna szkodliwość nie przekracza stopnia znikomego i w związku z tym zachowanie oskarżonego nie podlega ukaraniu.</p> <p>Pokreślić raz jeszcze jednak należy, że w inkryminowanym okresie oskarżony prowadził uprawę konopi - jako działanie celem uśmierzenia bólu, przy jednoczesnej trudnej sytuacji ekonomicznej. W tych konkretnych okolicznościach jego zachowanie ocenione zostało jako szkodliwe społecznie w stopniu znikomym. Nie może to jednak odnosić skutku na przyszłość tj. w sytuacji ewentualnych kolejnych prób uprawy konopi oskarżony nie może liczyć na pobłażliwość w tym zakresie ze strony wymiaru sprawiedliwości</p>	
<p><i>Wniosek</i></p>	
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres 1 roku próby oraz orzeczenie przepadku zatrzymanych u niego czterech krzewów konopi innych niż włókniste.</p>	<p>☐ zasadny</p> <p>☐ częściowo zasadny</p> <p>☒ niezasadny</p>
<p><i>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</i></p>	
<p>Wniosek prokuratora nie zasługiwał na uwzględnienie albowiem taka zmiana wyroku nie była dopuszczalna prawnie. W ocenie Sądu Odwoławczego - w zaistniałej sytuacji procesowej - możliwe było albo utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku albo jego uchylenie.</p> <p>Uchylenie wyroku w przedmiotowej sprawie mogło by nastąpić tylko w sytuacji stwierdzenia nieprawidłowej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu a w efekcie ustalenia istnienia zagrożenia zdrowia oskarżonego - przy braku medycznych wskazań do zażywania medycznej marihuany - lecz jak powyżej wskazano – Sąd zachowanie oskarżonego traktuje incydentalnie, biorąc pod uwagę jego okoliczności a przede wszystkim cel tego działania – tj. chęć złagodzenia dolegliwości związanych z chorobą.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	

4.1.	<i>Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności</i>	
	----	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
	<i>Przedmiot utrzymania w mocy</i>	
5.1.1	Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości – pkt 1 wyroku.	
	<i>Zwiężle o powodach utrzymania w mocy</i>	
	Nie stwierdzono podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku z urzędu. Jednocześnie zarzuty podniesione przez apelującego okazały się niezasadne.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	<i>Przedmiot i zakres zmiany</i>	
5.2.1	----	
	<i>Zwiężle o powodach zmiany</i>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
	----	☐ art. 439 k.p.k.
5.3.1.1.1.	<i>Zwiężle o powodach uchylenia</i>	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	☐ art. 437 § 2 k.p.k.
	<i>Zwiężle o powodach uchylenia</i>	

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	☐ art. 437 § 2 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</i>	

5.3.1.4.1.	-----	☐ art. 454 § 1 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylecia</i>	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>	
-----	----	
6. KOSZTY PROCESU		
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>	
Punkt 2	O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k., który wskazuje, iż w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego wniesionego przez oskarżyciela publicznego koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
Jerzy Andrzejewski		

Na oryginale własne podpisy
 Za zgodność:
 Kierownik Sekretariatu
 Wydziału XI/IIK (zł) Odwoławczego
 Sądu Okręgowego w Poznaniu
 Sara Barcikowska

p.o. stażysty

7.1. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
☐ na korzyść ☒ na niekorzyść	☒ w całości
	☐ w części
	☐ co do winy ☐ co do kary ☐ co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty	
<i>Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji</i>	
☐	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
☐	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
☒	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
☒	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
☐	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka
☐	art. 439 k.p.k.
☐	brak zarzutów
1.4. Wnioski	
☐ uchylenie	☒ zmiana

